

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Mena Patriarcha, & miraculo quod ea tempestate in Hebræi puero
factum est. Caput XXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

Anastafius post vnum diem mortem oppetijt: Thomas autem in hospitio infirmorum, quod fuit in Daphne Suburbio, dum abiret Antiochia domum, ad vitam immortalem migravit: cuius corpus conditum est in sepulchro, quod aduenis paratū fuit. Vbi verò vno & altero corpore in eodem sepulchro reposito, eius corpus, Deo post mortem illius maximum edente miraculum, illis superiectum fuit (nam ea corpora inde amota longèque depulsa fuere) homines sanctum illum admirati, rem significant Ephræmio. Itaque sanctissimum eius corpus cum solemnī celebritate ac pompa transportatur Antiochiam, ibique in cœmiterio sepelitur: cuius virtute pestis, quæ illic tum grassabatur, sedata est. Ad cuius honorem, Antiocheni diem festū quotannis ad nostram vsque ætatem agere non desierunt. Verum ad institutam historiã deinceps sermonē transferamus.

De Mena Patriarcha, & miraculo quod ea tempestate in Hebræi puero factum est.

Capitulum XX XV.

ANthimo ex sedē Constantinopolitana vti supra dixi, eiecto, Epiphanius eū capessit episcopatū, Epiphano mortuo, successit Menas: cuius temporibus miraculum editum fuit planè memorabile. Vetus fuit consuetudo Constantinopoli, vt si quando multæ admodum particulæ puri & immaculati corporis Christi Dei nostri superessent, pueri imbuberes, qui scholas frequentabant, accerferentur, easque manducarent. Quod cum factum fuit, filius cuiusdam hominis, Hebræi quidem opinione, arte autem vitrarij, vnâ cum pueris versatus est: qui quidē parentibus percunctantibus ab eo causam moræ, respondit, vti res se habuit, seq; cum alijs pueris pariter comedisse. Hebræus bile, furore, & iracundia inflammatus, in clibanum ardentem, in quo vitrum formare solebat, puerū conijcit. Postquã verò mater puerū quæritans, reperire non potuit, passim per totam urbē ibat, Deum cū gemitu obtestans, & flebilibus lamentis se dedens. Triduo aut̄ post, ad ostiū officinæ viri sui cōsistens, luctu miserabiliter diuexata, noīe puerū cōpellat. Puer, matris vocē, vt agnouit è clibano respōsum dat. Mater, effractis foribus, intrò irrūpit: videt puerū in medijs carbo-

carbo-

EVAGR. HISTORIAE

carbonibus cādentibus consistentem, illæsum ab ignis incendio. Qui cum rogaretur, quo pacto illæsus manserit, mulier, inquit, veste amicta purpurea, crebrò ad me venit, porrexit aquam, qua carbonum flammæ corpus ambientes extinguerem: cibum denique dedit, quoties esuriebam. Quare ad Iustinianum perlata, puerum cum matre lauacro regenerationis tingendos decernit: patrem autem pueri, qui recusavit in numerum Christianorum ascribi, in Sycis cruci suffigendum curavit. Atque ista quidem hoc modo.

Qui magnarum urbium id temporis fuerint episcopi. Cap. XXXVI.

Post Menam, Euty chius ad sedem episcopatus Constantinopolitani ascendit: sedem autē Hierosolymorū obtinet post martyriū Salustius. Cui successit Helias, Hunc Petrus, Petrum autem Macarius secutus est, imperatore nondū ei suffragante. Qui postea sede sua pulsus fuit. Nā ferebatur eum dogmata Origenis tutatum. Cui in eo episcopatu successit Eustochius. Theodosio porrò, vt supra demonstratum est, exturbato, Zoilus, episcopus declaratus fuit Alexandria. Quo mortuo, Apolinarius sedem illam capessit.

De sancto vniuersali q³ concilio quinto, & quā ob rem institutum fuerit. Cap. XXXVII.

Post Euphramiū, sedes Antiochena Dominico cōcredata fuit. Iam verò cum Vigilus antiquæ Romæ, & Menas nouæ primum, deinde Euty chius, Alexandriae autē Apolinarius, & Dominus Antiochiæ episcopatū gefsit, Iustinianus quintum concilium conuocauit, tali causa adductus. Eustochius, vbi illi, qui dogmata Origenis tuebantur, cum in alijs locis, tum maxime in noua laura (sic enim vocabatur) inualescerent, omnem curam ac studium suum eò contulit, vt eos expelleret. Qui ad nouam profectus lauram, omnes inde eiecit, & tanquam communem perniciem omnium longè fugauit. Illi in varia loca dispersi, multos in suam pellexerunt opinionem. Quorum patrociniū suscepit Theodorus cognomine Afsidas, episcopus Cæsareæ, urbis gentis Cappadocum primariæ,